

Luukkaan evankeliumi, osa 7
Voiko abortin tekeminen olla oikein?
(Luuk. 1:15)

Johdanto

Edellisessä saarnassa analysoimme raamatunkohtaa Luuk. 1:15, *Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.*

Yksi erittäin silmiinpistävä asia tuossa jakeessa, jota emme viimeksi saaneet loppuunkäsiteltyä, on kuinka Pyhä Henki tuli Johannekseen hänen ollessaan vielä äitinsä kohdussa.

Tämä on yksi raamatunkohdista, joka käsittelee syntymättömiä lapsia ja täten tämä teksti on sidoksissa myös nyky-yhteiskuntamme aborttikysymykseen. Voiko abortin tekeminen olla oikein ja jos voi olla, niin missä tapauksissa? Tämänkertaisessa saarnassa käsittelemme seuraavat kuusi asiaa:

1. Milloin sikiötä tai lasta voidaan kutsua ihmiseksi?
2. Mitä Raamattu opettaa abortista?
3. Mitä tehdä raiskaus-, vammaisuus- tai riskitapauksissa?
4. Abortin loogisuus, jos henkilö ei usko Jumalaan tai Raamattuun
5. Monen abortin todellinen ja yleinen syy
6. Abortin jälkivaikutukset: totta vai tarua?

Ennen kuin jatkamme eteenpäin, haluan sanoa, että meidän tulee tiedostaa abortin olevan hyvin vaikea aihe monille, erityisesti niille, jotka ovat olleet jollakin tapaa osallisena abortissa. Media on myös tehnyt erittäin tehokasta propagandaa aborttikysymyksessä. Jopa monet kristityt eivät ymmärrä tai ole ymmärtäneet sen vakavuutta. Itselläni myös oli vuosia monia vääränlaisia käsityksiä abortin suhteen, jotka ovat onneksi pikkuhiljaa muuttuneet asiaa enemmän tutkiessani.

Milloin sikiötä tai lasta voidaan kutsua ihmiseksi?

Suurin osa länsimaista kieltää abortin 24 viikon jälkeen, koska "yleisen käsityksen" mukaan 24. viikosta alkaen sikiö on "ihminen" ja ihmistä ei saa tappaa. Eli 23 viikon ja 6 päivän ikäinen sikiö ei ole ihminen, mutta maagisesti päivää myöhemmin hän onkin ihminen. On kuitenkin erikoista, että joissakin maissa sikiö muuttuu ihmiseksi aiemmin ja toisissa myöhemmin. Esimerkiksi Espanjassa abortin voi lain mukaan tehdä 22. viikkoon asti, kun taas Englannissa voi abortoida 24. viikkoon asti esim. sosioekonomisista syistä.¹

Sikiön ihmisyyden suhteen ei kuitenkaan pitäisi olla mitään epäselvyyksiä. Sikiö tulee ihmiseksi sillä samalla hetkellä, kun äidin ja isän kromosomit kohtaavat. Tuolla hetkellä ihmisen geneettinen kokonaisuus on koossa ja täten hän on ihminen, eikä esim. elefantti. Ihmisen ihmisoikeuteen ei vaikuta hänen ikä, koko, kyky tunkea kipua tai tunteita, älyllinen kyky tai kehitys. Ihminen on siis ihminen, kun hänen DNA:nsa tai perimänsä on kasassa. Ainoa syy, minkä takia kukaan haluaa vastustaa tätä

¹ [http://www.pewforum.org/2008/09/30/abortion-laws-around-the-world/;](http://www.pewforum.org/2008/09/30/abortion-laws-around-the-world/)
<https://lozierinstitute.org/internationalabortionnorms/>

tosiasiaa on se, että tällä määritelmällä on joko ollut, tai saattaa olla tulevaisuudessa vaikutus hänen tai hänen lähimmäisensä elämismukavuuteen ei-toivotun raskauden muodossa. Emme kuitenkaan halua sitä huonoa omaatuntoa, joka ihmisen tappamisesta saattaisi tulla ja täten teemme parhaamme valkaistaksemme syntymättömien lasten tappoa. Kun tapamme esim. hyttysen, sanomme yleensä tappaneemme sen, mutta syntymättömien lasten kanssa asia onkin "abortti" tai "raskaudenkeskeytys".

Termit "raskaudenkeskeytys" ja "abortti" ovat tarkoituksellisen steriilejä ja harhaanjohtavia. Vaikka olisimmekin eri mieltä siitä, millä viikolla sikiö eli syntymätön lapsi muuttuu ihmiseksi, niin yksi asia josta lähes kaikki ovat samaa mieltä on se, että sikiö, eli syntymätön lapsi on elävä olento. Siitä ei ole epäilystä. Tosi asia on se, että äidin kohdussa on elämää, jolla on ihmisen DNA, kutsuimmepa sitä millä termillä tahansa. Jos kyseessä on siis elävä olento, jolla on ihmisen DNA, niin eikö olisi luonnollista ja loogista olettaa, että kyseessä on ihminen?

Kuten sanoin, on mielenkiintoista, että jos joku tappaa hyttysen, niin sitä usein kuvaillaan sanomalla, että "tapoit hyttysen". Jos kuitenkin esim. 20. viikolla oleva sikiö, eli syntymätön lapsi, tapetaan, niin silloin kuvailemme asiaa sanomalla että "hän teki abortin" tai "raskaudenkeskeytyksen". Saman logiikan mukaan voisimme käyttää tuota termiä hyttysen tappamisesta: "hän abortoi tai keskeytti hyttysen (elämän)". Mutta jos oikeasti sanoisin, että joku tosiaan abortoi hyttysen, niin sanamuotoani pidettäisiin useimmiten absurdina.

Joku voi nyt väittää, että termiä "abortti" käytetään vain kohdun sisällä olevasta elämästä. Tämä on täysin keinotekoinen väite. Ei ihmisen elinympäristön pitäisi sanella onko kyseessä tappo vai ei, eikä se pidetäkö häntä elossa napanuoran, hengityslaitteen tai tiputuksen kautta.

Tämä sama strategia näiden keinotekkoisten steriilien termien suhteen pätee myös siihen, miten kutsumme näitä syntymättömiä lapsia. Kutsumme heitä "sikiöiksi", joka on jo sananakin jotenkin etova tai luotaan työntävä. Tai siis silloin kutsumme heitä sikiöiksi, kun puhumme heidän tappamisesta eli abortista, mutta jos puhumme jonkun onnellisen odottavan äidin kanssa, niin silloin käytämme kyllä eri termiä kuten "vauva". Vai onko kukaan koskaan kuullut jonkun kysyvän odottavalta äidiltä: "Miten sikiösi voi?"; "Potkiiko sikiösi paljon öisin?"; "Mikä on sikiösi laskettu aika?"

Mitä Raamattu opettaa abortista

Meidän mielipiteellämme koskien sikiön ihmiseksi muuttavien viikkojen määrää, ei kuitenkaan ole mitään väliä. Ainoa mielipide, jolla on tässä asiassa väliä, on Jumalan mielipide. Jumala päättää, kuka on ihminen ja kenellä on ihmisoikeudet, koska Jumala on se, joka antaa elämän. Raamattu on tältä osin erityisen selkeä.

Jumala on luonut jokaisen sikiön kuvakseen

Jeremias 1:5 kertoo meille, kuinka Jumala muovasi meidät äitimme kohdussa. Ps. 139:13-16 kuvailee, kuinka Jumalalla on aktiivinen rooli meidän luomisessamme ja muovaamisessamme jo kohdussa. 2. Moos. 21:22-25 julistaa saman tuomion sille, joka aiheuttaa lapsen kuoleman kohdussa kuin murhaajalle. Tämän johdosta on selvää, että Jumalan mielestä kohdussa oleva lapsi on yhtä lailla ihminen kuin täysikasvuinen aikuinen. Myös tässä Luukkaan 1. luvun 15 jakeessa, jossa nyt olemme, huomasimme Jumalan panneen Pyhän Hengen Johannekseen jo hänen ollessa äitinsä kohdussa.

Luuletko, että Jumala lähetti Pyhän Henkensä olentoon, joka ei ollut ihminen? Vai luuletko, että Jumala odotti, kunnes Johannes Kastaja oli sikiövaiheen 24. viikolla, ennen kuin hän lähetti Pyhän Hengen? Tai jos Johanneksen äiti olisi ollut Espanjassa, olisiko Jumala sitten lähettänyt Pyhän Hengen jo 22. viikolla? Luuletko, että Jumalaa ei olisi haitannut, jos Johannes Kastajan äiti oli abortoinut lapsensa, kunhan se olisi tehty ennen viikkoa 12?

Kristitylle ”naisen oikeus valintaan” on vastakkain Jumalan kuvakseen luoman ihmisen oikeudesta elämään (1. Moos. 1:26-27; 9:6) ja elämä voittaa. Toisin sanoen, emme voi hyväksyä kenenkään murhaamista sillä perustein, että joku ei halua hankaloittaa elämäänsä seuraavien kuukausien aikana.

Jumala antaa abortinkin anteeksi

Abortin kokeneiden on kuitenkin muistettava, että aborttiin liittyvät synnit eivät ole yhtään vähemmän anteeksiannettavia kuin mitkään muutkaan synnit. Uskon kautta Kristukseen kaikki synnit on annettu anteeksi (Joh. 3:16; Room. 8:1; Kol. 1:14). Abortin hankkinut nainen, häntä siihen kannustanut mies ja jopa abortin suorittanut lääkäri, he kaikki voivat saada anteeksi Jeesuksen tullessa heidän Herrakseen ja mitä Jumala on antanut anteeksi, sitä hänen eikä kenenkään muunkaan pitäisi muistella. Jes. 43:25, *Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.* (Katso myös Ps. 103:12 ja <http://www.gotquestions.org/does-God-forget.html>)

Meidän muiden ei myöskään pidä millään tavalla väheksyä toisia sen takia, että he olisivat muka jotenkin meitä syntisempiä heidän syntinsä ollessa erilaisia kuin omamme. Kaikki me olisimme iankaikkisessa kadotuksessa ilman Jeesusta.

Entäpä raiskaukset, kehitysvammaisuus tai äidin terveys?

Entäpä onko abortti oikeutettu tapauksissa, joissa on kyseessä raiskaus tai sukurutsaus? Niin kauheaa kuin raskaaksi tuleminen raiskauksen tai sukurutsauksen johdosta onkin, onko murha koskaan oikea tapa ratkaista ongelmia? Tällä tavoin ei voida korjata ikävää tapahtumaa. Voimme vain todeta, että lapsi on täysin viaton, eikä äiti saisi rangaista häntä isänsä pahuuden takia. Suomessakin on adoptiolapsista pula oikein jonoksi asti², joten raiskauksen tai sukurutsauksen seurauksena syntynyt lapsi voidaan antaa adoptiolapseksi sellaiseen perheeseen, jossa ei ole omia lapsia tai lapsen äiti voi tietenkin halutessaan kasvattaa lapsen.

Toinen yleinen kysymys on: ”Mitä tehdään, jos sikiö todetaan kehitysvammaiseksi tai hänellä todetaan jokin sairaus?” Muistakaamme, että ihmisarvo ei kuulu vain niille, jotka täyttävät tietyt kriteerit. Kolikon kääntöpuolella voimme kysyä: Onko onnettomuuden seurauksena vammautuneilla oikeus elää? Entä pitkäaikaissairailla vanhuksilla, jotka tarvitsevat yhtä paljon hoitoa kuin kehitysvammaiset? Totta kai heillä on oikeus elää. Tämä on Raamatunkin suhteen selvä asia, esim.: 3. Moos. 19:32, *Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta sekä pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.*

Meidän tulee muistaa, että luomakunta elää kirouksen alla. Elämään siis kuuluu tietty rikkinäisyys. Silti myös vaikean sairauden tai vammaisuuden koskettamalla elämällä on sama mittaamaton ihmisarvo kuin meillä, jotka näytämme ainakin päällisin puolin olevamme vähemmän sairaita tai vammaisia.

2 http://www.ampiaisakka.com/adoptio_faq.htm#q2; http://www.ampiaisakka.com/adoptio/adoptio_pikku_kotimaa.htm

Joku voi kuitenkin ajatella: *”Se on valtava taakka huoltaa jotakin kehitysvammaista tai sairasta koko elämä.”* Niin se onkin. Ei kukaan ole sanonut, että oikean asian tekeminen on helppoa. Itse asiassa usein oikean asian tekeminen vaatii enemmän uhrautumista kuin väärän asian tekeminen. Tämänpä takia abortit ovatkin niin yleisiä, koska yleensä sen tekeminen on itsekkäälle ihmisille se ratkaisu, joka tuottaa vähiten vaivaa ja tuottaa vähiten ongelmia, ainakin näennäisesti.

Erityisesti kristittyjen pitäisi muistaa Jumalan usein osoittavan voimaansa juuri koettelemusten kautta. Lisäksi Raamatun mukaan Jumalan päämäärä elämällemme ei ole se, että hän suojelisi meitä kaikilta vastoinkäymisiltä ja tekisi elämästämme mahdollisimman helppoa. Mikä on Jumalan päämäärä elämällemme? Se, että meistä tulisi Jeesuksen kaltaisia (2. Kor. 3:18). Tämä ei kuitenkaan voi tapahtua ilman koettelemuksia, koska usein oma tavoitteemme ei ole tulla Jeesuksen kaltaiseksi, vaan elää mahdollisimman helppoa ja mukavaa elämää.

Kolmas yleisesti esitetty kysymys on: ”Entä jos äidin elämä on vaarassa?” Tämä onkin rehellisesti sanoen kaikkein vaikeimmin vastattava aborttiin liittyvä kysymys. Meidän on ensimmäiseksi muistettava, että tämän kysymyksen eteen joudutaan vain 0.1 % aborteista.³ Naiset hankkivat abortin paljon useammin oman mukavuutensa vuoksi kuin pelastaakseen oman elämänsä. Toiseksi, meidän on muistettava Jumalan pystyvän ihmeisiin. Hän pystyy pelastamaan äidin ja lapsen hengen vastoin kaikkia lääketieteellisiä ennusteita. Loppujen lopuksi, tähän kysymykseen voivat vastata vain isä, äiti ja Jumala. Kaikkien tämän erittäin vaikean kysymyksen eteen joutuvien pitäisi rukoilla Jumalalta viisautta (Jaak. 1:5) sen suhteen, mitä Jumala haluaa heidän tekevän.

Kuitenkin yli 95 % nykyisistä aborteista on seurausta naisten haluttomuudesta saada lasta⁴. Alle 5 % aborteista aiheutuu raiskauksista, sukurutsauksesta tai terveysriskeistä. Mutta edes tuossa vaikeassa 5% ryhmässä abortti ei saisi koskaan olla ensimmäinen vaihtoehto. Kohdussa olevan ihmisen elämä ansaitsee kaikki mahdolliset ponnistukset tuon lapsen syntymisen mahdollistamiseksi.

Entä, jos en usko Raamattuun ja Jumalaan?

Suurin osa edellä olevasta aborttipohdiskelusta on suoritettu kristillisestä näkökulmasta katsottuna. Mutta verrattuna ”lapsen oikeuteen elämään”, tämä niin sanottu ”naisen oikeus valintaan” ei ole edes loogisesti puolustettavissa ei-kristillisissä piireissäkään, jos asiaa ajatellaan hieman omaa nenää pidemmälle:

Suurin osa länsimäistä kieltää abortin 24 viikon jakeen, koska ”yleisen käsityksen” mukaan, 24 viikon jakeen sikiö on ”ihminen” ja ihmistä ei saa tappa. Kuitenkin esim. nuorin eloonjäänyt keskonen syntyi (keisarinleikkauksella) alle 22 viikkoisena Englannissa⁵, jossa abortin saa tehdä 24 viikkoon asti. Jos abortin saa tehdä Englannissa 24 viikkoon asti, olisiko kyseessä murha, jos joku kävisi tappamassa tämän jo syntyneen 22 viikkoisen lapsen sairaalassa? Samoin monien mielestä siitä pitäisi rangaista ankarasti, jos joku hyökkää 19 viikkoa raskaana olevan naisen kimppuun ja lyö häntä tarkoituksella niin lujaa vatsaan, että vauva kuolee. Jos tästä pitäisi tulla yleisen logiikan mukaan vähintäänkin tuomio

³ https://fi.wikipedia.org/wiki/Abortti#Raskaudenkeskeytyksen_syyt_Suomessa

⁴ <https://fi.wikipedia.org/wiki/Abortti>

⁵ <http://www.dailymail.co.uk/femail/article-1021034/The-tiniest-survivor-How-miracle-baby-born-weeks-legal-abortion-limit-clung-life-odds.html>

kuolemantuottamuksesta, niin minkä takia olisi oikein, jos oma äiti abortoi 19 viikon ikäisen vauvan kohdussaan?

Joku voi vastata tähän sanomalla kutakuinkin seuraavasti: ”Sikiö on äidistä riippuvainen ja kukaan muu ei voi hoitaa sitä, ja täten äidillä tulisi olla päätösvalta sikiön suhteen”. Vastaan tähän tarkoituksellisen kärjistyväällä kysymyksellä, jotta voimme paremmin havaita alkuperäisen väitteen epäloogisuuden: *Kuvittele tilanne, jossa äiti ja 2-vuotias lapsi haaksirikkoutuvat autiolle saarelle. Heillä on kuitenkin eloonjäämisvarusteita, ruokatölkkejä ja vettä noin kahdeksi kuukaudeksi. Äiti tietää, että saareen ankkuroi kerran kuukaudessa risteilyalus, joten heidät tullaan pelastamaan viimeistään silloin.*

Tässä on nyt tilanne, jossa kaksivuotias lapsi on aivan äidistään riippuvainen. Kukaan muu ei voi tätä lasta hoitaa seuraavan kuukauden aikana. Lisäksi, tämä lapsi syntyi aikoinaan raiskauksen takia, jonka takia äidillä on aina ollut epämukava olo asiasta. Äidillä on myös ensiapupakkauksessa tajuttomuuslääkettä, jolla henkilöltä voidaan ottaa taju pois, niin että hän ei tunne mitään kipua, jos hänet tapetaan. Kuitenkin äiti tietää, että viimeistään kuukauden päästä heidät tullaan pelastamaan. Pitäisikö tällä äidillä siis nyt olla päätösvalta murhata tämä kaksivuotias lapsi, koska hän ei halua hoitaa häntä kuukautta, eikä kukaan mukaan voi häntä tällä hetkellä hoitaa? Lisäksi, tämä lapsi ei tule tuntemaan kipua, jos hänet tapetaan. Totta kai olisi väärin, jos äiti murhaisi tämän lapsen ja samoin on väärin, kun Suomessa abortoidaan 15 viikkoa vanhoja vauvoja, jotka pystyttäisiin reilun kahden kuukauden päästä pelastamaan ja antamaan vaikka adoptoitaviksi. Suomessa on tällä hetkellä enemmän halukkaita vauvojen adoptoijia, kun mitä niitä on antaa adoptoiviksi, ja vaikei olisikaan, niin vauvat ne vasta todellisia turvapaikanhakijoita ovatkin. Kukaan heistä ei ole minkäänlainen elintasopakolainen.

Aborttikeskustelussa on vastakkain kaksi eri ihmisoikeutta:

1. Oikeus olla olematta raskaana
2. Oikeus olla tulematta murhatuksi

”Naisen oikeus valintaan” eli rehellisesti sanoen ”oikeus olla olematta raskaana” on toissijaista ”lapsen oikeudelle olla tulematta murhatuksi”. Ihmisen elämä on tärkeämpi kuin raskaudesta aiheutuva epämukavuus ja ylimääräinen häslinki. Kuten autiosaari-esimerkki havainnollisti, niin sikiön kuten ei kaksivuotiaankaan elinympäristö tai riippuvaisuus äidistä ei määrittele, saako lapsen murhata vai ei. Se, mistä saat happesi ja ravintosi, oli se sitten napanuoran, hengityslaitteen ja tiputuksen kautta, ei määrittele sitä, saako sinut murhata vai ei. Se, tunnetko kipua, oletko tajuissasi vai et, ei määrittele saako sinut murhata, etenkin kun tiedämme, että vuoden sisällä tulet luultavasti olemaan tajuissasi. Myöskään ihmisen ikä, koko, älyllinen kyky tai kehitys ei määrittele sitä, saako hänet murhata vai ei. Eipä 40-viikkoinenkaan vastasyntynytäkään ole mikään järjen jättiläinen. Koirakin on häntä monin tavoin älykkäämpi.

Abortin todellinen yleinen syy

Todellinen syy, minkä takia nykyinen aborttijärjestely on niin vapaa useissa maissa, on valitettavan yksinkertainen: Ihmiset tykkäävät laeista, jotka maksimoivat heidän oman yleisen mukavuuden ja hyödyn. Esim. suurin osa vähätuloisista äänestää vasemmistopuolueita ja suurin osa suurituloisista äänestää oikeistopuolueita tästä samaisesta syystä. Abortin suhteen asia on samoin. Monessa tapauksessa abortti on helpoin ratkaisu, siispä ihmiset aivopesevät itsensä hyväksymään murhan

oman mukavuutensa takia. He eivät kuitenkaan halua tunnustaa tätä tosiasiaa ja siksi he keksivät lähestulkoon tyhjästä käsitteitä kuten ”sikiö on ihminen vasta 24. viikolla”. Tämän strategian kautta voimme hyvin (tai ainakin paremmin) omantunnon tappaa alle 24. viikkoiset, mutta sitten kauhistelemme, jos joku yli 24. viikkoinen pitäisi abortoida. Natsit käyttivät samaa aivopesumenetelmää itseensä, kun halusivat perustella juutalaisten murhia. Heillä oli vähän parempi olo uskotellessaan itselleen ja toisilleen, etteivät juutalaiset olleet ihmisiä vaan ali-ihmisiä. Samaa strategiaa käytämme nykyään syntymättömien lasten murhaamisessa.

Abortin jälkivaikutukset

Loppujen lopuksi asia on niin, että aivopesivät ihmiset itsensä miten vain, niin monille niistä naisista, jotka ovat tehneet abortin, jää siitä jonkinlaisia psykologisia traumoja, vaikka he eivät olisi minkäänlaisia uskovaisia. Monet meistäkin varmasti tiedämme enemmän sellaisia tapauksia lähipiiristämme, jossa aborttia kadutaan kuin tapauksia, joissa lapsen hankkimista kadutaan. Jotkut aborttia puoltavat tahot tosin väittävät, että abortti ei lisää masennusriskiä. Mutta jos näitä tapauksia ei olisi merkittävästi, niin abortinjälkeisiä tukiryhmiä, kuten <http://ituprojekti.net/fi/> tuskin olisi olemassa. Vastakohtana mainittakoon, että en esim. tiedä tukiryhmää verenluovutuksen jälkeiseen masennukseen. Tämä johtuu siitä, että masennus verenluovutuksen jälkeen ei ole niin yleistä, että mitään tukiryhmiä tarvittaisiin. Toisin on abortin kanssa.

Kertaus

Jumala täytti Johannes Kastajan Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdussa. Tähän liittyen tarkastelimme Raamatun kantaa aborttiin. Totesimme, että Jumalan silmissä abortti on yleisimmässä tapauksissa sama kuin murha. Ps. 139:13-16 kuvailee, kuinka Jumalalla on aktiivinen rooli meidän luomisessamme ja muovaamisessamme jo kohdussa. Täten 2. Moos. 21:22-25 julistaa saman tuomion sille, joka aiheuttaa lapsen kuoleman kohdussa kuin murhaajalle. Lopuksi totesimme, että suurimmassa osaa tapauksissa abortti ei ole loogisesti eikä moraalisesti puolustettavissa edes maallisesta näkökulmasta. Emme voi tappaa ihmisiä sen mukaan, kuinka vanhoja tai nuoria, isoja tai pieniä he ovat. Sillä ei ole mitään väliä onko ihminen 10 viikkoa tai 10,000 viikkoa vanha, ihmistä ei saa tappaa kukaan toinen osapuoli, eivät edes omat vanhemmat.

Raamattu usein painottaa Jumalan erityistä huolenpitoa yhteiskunnan heikko-osaisten suhteen (Jaak. 1:27; 2. Moos. 22:21-27). En tiedä ketään heikko-osaista, kuin nämä syntymättömät lapset, joita systemaattisesti murhataan Suomessakin vuosittain tuhansia. Tässä on kysymys oikein massamurhauksesta.

Jumala käskee meitä seuraavasti:

Ps. 82:2-5 Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomain puolta? Sela. "Auttakaa oikeuteensa vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus." Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomain käsistä. Ei ole heillä älyä, ei ymmärrystä, he vaeltavat pimeydessä: kaikki maan perustukset horjuvat.

Suomessa voi joutua pidätetyksi suden taposta tai jopa lintujen munien varastamisesta⁶, mutta sitten

⁶ http://yle.fi/uutiset/poikkeuksellisen_suuri_linnunmunien_laiton_keraily_karajaoikeudessa/7544107

voimme muina miehinä tappaa esim. 11 viikkoa vanhoja lapsia äitiensä kohdussa. Onko yhteiskunnassamme kaikki kohdallaan? Entä mitä me olemme itse ikinä tehneet estääksemme nämä syntymättömien lasten murhat? Olemmeko esim. äänestäneet kansanedustajia, jotka ovat aborttia vastaan, vai ovatko esim. omat taloudelliset asiat olleet tärkeysjärjestyksessä ensimmäisellä sijalla?

Entä olemmeko edes yrittäneet valistaa muita ihmisiä ympärillämme tästä asiasta, vai pelkäämmekö puolustaa heikkoja? En yllättyisi, jos jokaisella meistä olisi tuttavapiirissämme joku, joku olisi tehnyt abortin salaa tai julkisesti. Jos olisimme äänekkäämpiä tämän asian suhteen, ehkäpä joku ympärillämme voisi muuttaa mielipidettään asiasta ja kukapa tietää, jos vaikka pelastaisit näin jonkun hengen.

Rukoilkaamme

Jumala, sinä olet kaiken elämän luoja. Kiitos siitä, miten olet tänäänkin käsittelemässämme asiassa, tehnyt tahtosi varsin selväksi sanassasi. Pyydän, että annat meille enemmän rohkeutta korottaa äänemme niiden puolesta, jotka eivät itse pysty itseään puolustamaan. Pyydämme, että armossasi avaat yhä useamman silmät näkemään totuuden tästä massamurhauksesta, joka on Suomessakin käynnissä.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com

Lisäresursseja

Lennart Nilssonin klassinen kuvasarja vuodelta 1965, joka kuvaa sikiön kehitystä:

<http://time.com/3876085/drama-of-life-before-birth-landmark-work-five-decades-later/>